

Bruxelles, den 24. maj 2018
(OR. en)

9236/18

**Interinstitutionel sag:
2016/0359 (COD)**

JAI 488
JUSTCIV 121
EJUSTICE 61
ECOFIN 478
COMPET 359
EMPL 232
SOC 295
CODEC 827

NOTE

fra:	formandskabet
til:	Rådet
Tidl. dok. nr.:	8830/18 + ADD1
Komm. dok. nr.:	14875/16
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammer for forebyggende rekonstruktion, muligheden for en ny chance og foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv 2012/30/EU - Delvis generel indstilling

I. INDLEDNING

Ved skrivelse af 23. november 2016 forelagde Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammer for forebyggende rekonstruktion, muligheden for en ny chance og foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv 2012/30/EU (det "foreslåede insolvensdirektiv").

Forslaget er baseret på artikel 53 og 114, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og er derfor omfattet af den almindelige lovgivningsprocedure.

Dette forslag er et vigtigt element i planen for kapitalmarkedsunionen og strategien for det indre marked. Formålet med forslaget er at begrænse de væsentligste hindringer for frie kapitalbevægelser forårsaget af forskelle mellem medlemsstaternes regler om rekonstruktion og insolvens og at sikre, at levedygtige virksomheder og iværksættere i finansielle vanskeligheder har adgang til effektive procedurer for forebyggende rekonstruktion og muligheden for en ny chance, samtidig med at kreditorernes legitime interesser beskyttes.

Ifølge Kommissionens begrundelse sigter forslaget mod at finde en balance mellem de forskellige interesser, der er på spil — skyldnernes, kreditorernes, arbejdstagernes og samfundets generelt — og dermed give medlemsstaterne en vis fleksibilitet ved gennemførelsen af direktivet i national ret.

Inden for rammerne af Kommissionens arbejde med bankunionen sigter forslaget også mod at bidrage til at forhindre akkumuleringen af misligholdte lån.

Det bulgarske formandskab har medtaget dette dossier som en af sine vigtigste lovgivningsmæssige prioriteter.

På grundlag af resultaterne af de orienterende debatter i Rådet i juni 2017 (9316/17) og december 2017 (15201/17) har Gruppen vedrørende Civilretlige Spørgsmål (konkurs) intenst fortsat sine forhandlinger om direktivforslaget.

Under forhandlingerne fokuserede det bulgarske formandskab på at finde et godt kompromis vedrørende afsnit III (Gældssanering og rettighedsfrakendelser), afsnit IV (Foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvens og gældssanering) og afsnit V (Overvågning af procedurer vedrørende rekonstruktion, insolvens og gældssanering).

På baggrund af de betydelige fremskridt i drøftelserne i Gruppen vedrørende Civilretlige Spørgsmål (konkurs) er formandskabet af den opfattelse, at der kan opnås en delvis generel indstilling med hensyn til teksten til artiklerne i afsnit III, IV og V og en række af betragtningerne i det foreslåede direktiv. Definitionerne vedrørende disse afsnit, bl.a. "iværksætter" og "fuld gældssanering" er også indarbejdet i kompromisteksten vedrørende disse afsnit.

De resterende afsnit (I, II og VI) og resterende betragtninger vil skulle drøftes yderligere på teknisk niveau på et senere tidspunkt.

Den 23. maj 2018 udtrykte Coreper generel støtte til det kompromis, som formandskabet havde forelagt, hvis hovedelementer er beskrevet i bilaget til denne note, og besluttede at forelægge Rådet kompromispakken, jf. addendum 1 til denne note, til godkendelse som delvis generel indstilling med hensyn til forslagens afsnit III, IV og V.

Europa-Parlamentet drøfter sagen i Retsudvalget. Udkastet til betænkning vil formentlig komme til afstemning i udvalget i juli 2018.

II. KONKLUSION

Under hensyntagen til vigtigheden af at bevare denne fine balance opfordres Rådet til

- a) som en kompromispakke at godkende udkastet til delvis generel indstilling med hensyn til forslagens afsnit III, IV og V, jf. addendum 1 til denne note
- b) at notere sig, at de resterende afsnit I, II og VI fortsat vil skulle drøftes yderligere på teknisk niveau og forelægges Rådet til godkendelse som generel indstilling på et senere tidspunkt.

CENTRALE ELEMENTER I KOMPROMISPAKKEN**A. Gældssanering*****a) Adgang til gældssanering***

Medlemsstaterne var generelt fra begyndelsen af forhandlingerne enige i princippet om, at en ærlig iværksætter, der bliver erklæret insolvent, bør få en ny chance og få gældssanering efter en vis periode. En række medlemsstater mente dog, at iværksætteren for at være berettiget til en sådan gældssanering først skal være erklæret insolvent. Disse medlemsstater ønskede ikke at være forpligtede til at skulle give mulighed for, at en iværksætter kan få fuld gældssanering, hvis vedkommende er dybt forgældet, men endnu ikke erklæret insolvent.

I lyset heraf pålægger kompromispakken medlemsstaterne at sørge for mindst én procedure, der fører til gældssanering for en insolvent iværksætter, men giver samtidig medlemsstaterne lov til at fortolke begrebet "insolvens" i henhold til national ret. Den nationale fortolkning kan derefter inkludere princippet om overdreven gældsætning. Til gengæld vil medlemsstaterne også kunne kræve, at den aktivitet, som gælden knytter sig til, er ophørt.

b) Gældssaneringsperiode

Medlemsstaterne havde forskellige opfattelser af, hvor lang tid der skal gå, før en skyldner er fuldt gældssaneret, og hvornår den periode starter. Selv om en lang række medlemsstater var enige i en periode på maksimalt tre år, som Kommissionen havde foreslået, mente en anden gruppe, at det var for kort tid.

For at finde et kompromis mellem disse to modsatrettede synspunkter fastlægger kompromisteksten en generel regel om, at gældssaneringsperioden maksimalt bør være tre år. Teksten giver imidlertid medlemsstaterne rig mulighed for at definere situationer i national ret, hvor adgangen til gældssaneringsproceduren er begrænset, hvor perioden kan forlænges, eller hvor gældssaneringen kan tilbagekaldes. Medlemsstaterne kan også udelukke visse typer gæld i henhold til national ret.

c) Gældssaneringsperiodens begyndelse

Gældssaneringsperiodens begyndelse viste sig at være et vigtigt element i drøftelserne i betragtning af, at medlemsstaterne har meget forskellige insolvens- og rekonstruktionsprocedurer. Selv om Kommissionen havde foreslået at skelne mellem en procedure, der fører til likvidation af iværksætterens aktiver, og procedurer, der omfatter en tilbagebetalingsplan, påpegede en række medlemsstater, at de har procedurer, der omfatter både likvidation og en tilbagebetalingsplan.

Kompromisteksten sigter mod at sikre alle typer procedurer lige vilkår: den tager højde for muligheder for medlemsstater, der har procedurer, der indbefatter en tilbagebetalingsplan, realisering af aktiverne eller en kombination heraf, og den giver medlemsstaterne mulighed for frit at vælge mellem disse alternativer, når de gennemfører bestemmelserne.

B. Foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvens og gældssanering

a) Judicielle og administrative myndigheder

Medlemsstaterne påpegede fra forhandlingernes start, at direktivet bør efterleve princippet om proceduremæssig selvbestemmelse for medlemsstaterne. Retsvæsenets opbygning er et vigtigt element i denne proceduremæssige selvbestemmelse. Til gengæld er der et klart økonomisk behov for insolvensprocedurer, der håndteres effektivt og af passende uddannede dommere, der har den nødvendige ekspertise.

I lyset af den politiske følsomhed, der kendetegner retsvæsenets opbygning i en medlemsstat, begrænser kompromisteksten sig til en principbaseret tilgang, der kræver, at medlemmerne af de judicielle og administrative myndigheder, der beskæftiger sig med procedurer for insolvens, rekonstruktion og gældssanering, er passende uddannet og har den nødvendige ekspertise. Det kræver også, at proceduren håndteres effektivt. Det giver dog medlemsstaterne en bred fortolkningsmargen med hensyn til, hvordan disse bestemmelser skal gennemføres.

b) Sagkyndige i sager vedrørende rekonstruktion, insolvens og gældssanering

Under forhandlingerne påpegede medlemsstaterne næsten enstemmigt, at kravene til udpegelse og udvælgelse af, tilsyn med og vederlag til rekonstruktører inden for området rekonstruktion, insolvens og gældssanering var for deskriptive i Kommissionens forslag. Ligesom med bestemmelserne for de judicielle og administrative myndigheders effektivitet efterspurgte medlemsstaterne en mere principbaseret tilgang.

Kompromisteksten strømliner derfor bestemmelserne, og der er indført en række generelle principper, som medlemsstaterne skal følge i deres nationale retssystemer med hensyn til udpegelse og udvælgelse af, tilsyn med og vederlag til rekonstruktører. Disse bestemmelser indbefatter krav med hensyn til rekonstruktøernes uddannelse og ekspertise og med hensyn til kriterierne for udpegelse af en rekonstruktør i en specifik sag. Teksten kræver også, at medlemsstaterne fører tilsyn med deres rekonstruktører og træffer effektive foranstaltninger for ansvarlighed for rekonstruktører, der ikke udfører deres opgaver. Medlemsstaterne har dog en bred fortolkningsmargen med hensyn til, hvordan de vil opfylde disse bestemmelser.

c) Anvendelse af elektroniske kommunikationsmidler

Selv om medlemsstaterne generelt var enige i princippet om, at det skulle være muligt for parterne i en procedure digitalt at træffe forskellige skridt i proceduren, advarede et stort antal af dem om, at det vil tage lang tid at indføre et velfungerende elektronisk system, og at det vil få stor indvirkning på de nationale budgetter. Trods det, at der er truffet skridt til en digitalisering af procedurerne i en række lande, efterspurgte en stor gruppe af medlemsstaterne en længere periode for gennemførelsen af denne bestemmelse, og at en række af de proceduremæssige foranstaltninger skal begrænses til dem, der kan gennemføres inden for en rimelig periode, og som specifikt knytter sig til procedurer for rekonstruktion, insolvens og gældssanering.

På trods af, at kompromisteksten fortsat pålægger medlemsstaterne at give mulighed for at tage visse proceduremæssige skridt med digitale midler, begrænser den bestemmelsen til proceduremæssige foranstaltninger, der med rimelighed kan nås inden for en vis tidsramme. Gennemførelsesperioden for denne bestemmelse er også forlænget fra tre til fem år generelt og til syv år for indgivelse af klager og nedlæggelse af påstand.

C. Overvågning af procedurer vedrørende rekonstruktion, insolvens og gældssanering

Medlemsstaterne er principielt enige i, at pålidelige og sammenlignelige data er nyttige i forbindelse med overvågning af effektiviteten af de nationale insolvens- og rekonstruktionsprocedurer og indkredsning af områder, hvor der er behov for en indsats, men de fleste medlemsstater peger samtidig på, at de oplysninger, som kræves i Kommissionens forslag, er for deskriptive, at de vil være for vanskelige at samle, og at de ikke vil være sammenlignelige. Medlemsstaterne blev derfor enige om, at det er nødvendigt at begrænse bestemmelsen til et sæt kernetdata, der giver Kommissionen mulighed for at ekstrapolere relevante oplysninger.

I kompromisteksten bliver bestemmelsen derfor strømlinet, så den mængde data, som medlemsstaterne skal forelægge, begrænses til, hvad de anser for realistisk.